د حضرت

یُونس

سیپاره

مُقدس کلام

د اصلی عبرانیِ صحیفو نه ترجمه شوې سیپاره

د جماعتُ المومِنین پېښور پاکستان ادارې نه تصدیق شوې

۱ ربیع الاول ۱٤۲۸ھ

پېژندګلو

حضرت یُونس

خدائ پاک دَ دُنیا دَ ټولو خلقو سره مینه کوی، په دوی کښې هغه ټول خلق شامل دی څوک چې په تیارو کښې ډوب دی اؤ هر هغه څوک چې اوس ژوندی دی. هغه غواړی چې زمونږ طرفدارے وکړی اؤ زمونږ تعلق د هغهٔ سره بیا جوړ شی، اؤ هغه به خپلو خلقو له حُکم ورکړی چې په مینې سره هغه خلقو ته ځان ورِسوی کوم چې ورک دی، مونږ دا سبقونه د پیغمبر حضرت یُونس د قیصئ نه زده کوو.

د حضرت یُونس په زمانه کښې یو ښار داسې وو چې د هغې خلق ډېر ګناه ګار وُو، اؤ دغه ښار به د نینیوه په نوم یادیدلو، نو خدائ پاک اراده وکړه چې دا ښار تباه کړی. خو هغهٔ د هغه ښار خلقو سره ډیره زیاته مینه هم لرله، د هغهٔ خواهش وو چې هغوی له یوه بله موقع ورکړی چې هغوی په کښې حقیقت واؤری اؤ توبه ګار شی، اؤ هم د هغهٔ خلق شی. نو خدائ پاک حضرت یُونس ولیږلو چې د هغهٔ کلام د نینیوه خلقو ته واؤروی. خو حضرت یُونس د دې ښار خلقو سره د

خدائ پاک په شان مینه نۀ لرله، بلکه د هغوی نه یی نفرت کولو اؤ غوښتل یې چې د هغوی تباهی وګوری. هغۀ نۀ غوښتل چې هغوی د خدائ رحم حاصل کړی، نو د سمندر بلې غاړې ته لاړو. خو خدائ پاک په خپله د حضرت یُونس توجه راګرځوی، اؤ د هغۀ زړۀ بدلوی اؤ د هغۀ خواهش پېدا کوی چې دَ نینیوه د ښار خلقو ته د توبې پیغام واؤروې. دا قیصه مونږ ته صفا ښائی چې خدائ پاک د نینیوه خلقو سره څومره مینه وکړله اؤ په هغوی باندی یی رحم وکړو. کۀ خدائ د هغوی سره مینه وکړله نو مونږ یقین کولے شُو چې هغه زمونږ سره هم مینه کوی.

اوله رکوع

د حضرت یُونس د مالِک خدائ نافرمانی کول

١ یوه ورځ مالِک خدائ د امتی زوئ یُونس ته
وویل چې، ٢ "هغه لوئ ښار، نینیوه ته لاړ شه، اؤ د
هغوی خِلاف اعلان وکړه. ما ته پته ده چې هغوی
څومره خراب خلق دی." ٣ خو یُونس، بل طرف ته روان
شو چې د مالِک خدائ نه وتښتی. هغه یافا ته لاړو،
هلته هغۀ ته یو سمندری جهاز مِلاو شو چې سپېن ته
راونېدونکے وو. هغۀ خپله کرایه ورکړه اؤ په جهاز
کښې سپېن ته په سفر روان شو، خیال یې دا وو چې
هلته به د مالِک خدائ نه لرې وی.
٤ خو مالِک خدائ په سمندر باندې یو لوئ طوفان
راوستو، اؤ طوفان دومره سخت وو چې د جهاز د
ماتېدو خطره وه. ٥ د جهاز والاډېر ویرېدل اؤ هر یو
خپل خدائ ته چغې وهلې. هغوی د خطرې کمیدلو د
پاره، سامان سمندر ته وغورزولو. په دغه وخت کښې،

یُونس په جهاز کښې لاندې تلے وو، اؤ په خوب خوب
اُودۀ پروت وو.
[6] د جهاز مشر هغه هلته ولیدو نو ورته یې
ووئیل، "تۀ ولې اُودۀ یې؟ پاڅه اؤ خپل خدائ ته
سوال وکړه. کېدے شی چې هغه زمُونږ خیال
وساتی نو مُونږ به بچ شُو."
[7] د جهاز والایو بل ته ووئیل، "راځئ چې پچه
واچوُو چې معلومه شی چې د چا په وجه په دې خطره
کښې راګېر شوی یُو." نو دوئ چې کله پچه واچوله
هغه د یُونس په نُوم راووتله. [8] نو د جهاز والاو ورته
ووئیل: "نو اوس تۀ مُونږ ته ووایه! چې دا د چا په وجه
وشول؟ تۀ دلته څۀ کوې؟ تۀ د کُوم وطن نه راغلے یې؟
اؤ تۀ د کُوم قوم یې؟"
[9] نو یُونس ورته ووئیل، "زۀ عبرانے یم. زۀ د مالِک
خدائ عِبادت کُوم چې د آسمان خدائ پاک دے، چا
چې زمکه اؤ سمندر پیدا کړی دی." [10] یُونس هغوی ته
هم داسې ووئیل چې هغه د مالِک خدائ نه تښتېدلو.
د جهاز والا ډېر یرېدل، نو هغۀ ته یې ووئیل، "دا تا
ډېر بد کړی دی." [11] هغه طوفان وخت په وخت نور هم

زیاتېدلو، نو د جهاز والاد هغۀ نه تپوس وکړو، ”مُونږ ستا سره څۀ چل وکړُو چې دا طوفان ودرېږی؟“
[۱۲] یُونس ورته ووئیل، ”ما سمندر ته وغورزوئ، نو طوفان به قلار شی. ما ته پته ده چې تاسو په دې خطرناک طوفان کښې زما د غلطۍ په وجه راګېر شوی یئ.“
[۱۳] په باوجُود د دې چې هغوی جهاز د سمندر غاړې ته د بوتلو کوشش کولو، هغوی په خپل ټول طاقت سره جهاز چلولو. خو طوفان نور هم زیاتېدو، اؤ غاړې ته ونۀ رسېدل. [۱٤] نو هغوی مالک خدائ ته چغې کړې، ”اے زمُونږه مالِکه خُدایه، مُونږ تا ته سوال کوُو چې د دې سړی د ژوند ختمولو په وجه مُونږ له سزا مۀ راکوه! مالِکه خُدایه! دا هر څۀ چې کیږې دا ستا رضا ده.“ [۱۵] نو بیا هغوی یُونس اُوچت کړو اؤ سمندر ته یې وغورزولو، نو طوفان سمدستی قلار شو. [۱٦] په دې کار هغوی د مالک خدائ نه ډېر ویرېدل اؤ یوه قُربانی یې پېش کړه. اؤ قسمُونه یې وخوړل چې د مالِک خدائ خِدمت به کوُو.

۱۷ خو د مالِک خدائ په حُکم يو غټ کب راغے
او يُونس يې ثاَبت تېر کړو، اؤ هغه د کب په ګېډه
کښې درې ورځې اؤ درې شپې وو.

دویمه رکوع

د حضرت یُونس دُعا

١ یُونس د کب د ګېډې نه مالِک خدائ، خپل
خدائ پاک ته سوال وکړو اؤ وې وئیلَ چې،
٢ "اے مالِکه خُدایه! ما په تکلیف کښې تا ته آواز
وکړو،
اؤ تا جواب راکړو.
ما د مړو د دُنیا ښېخ نه تا ته چغه کړه،
اؤ تا زما فریاد واورېدو.
٣ تا زۀ لاندې د سمندر ښېخ ته وغورزولم،
چرته چې اوبۀ زما نه راتاؤ شوې،
اؤ ستا د سمندر زورورو چپو زۀ راګېر کړم.
٤ زما دا خیال وو چې زۀ ستا د نظر نه غورزېدلے یم
اؤ زۀ به ستا پاک کور هیڅ کله هم بیا ونۀ ګورم.
٥ اوبۀ زما د پاسه شوې اؤ زما ساه یې بنده کړه؛
زۀ په سمندر کښې ټول ډُوب شوم،
اؤ د سمندر واښۀ زما د سر نه راتاؤ وُو.

٦ زۀ لاندې د غرُونو بېخ ته ورسېدم،
هغه ځائ ته چې دروازې يې همېشه بندې وى.
خو تا اے مالِکه خُدايه! زما خُدايه پاکه،
د کندې نه دې ژوندے راوويستم.
٧ چې کله ما مرګ ولېدو،
نو بيا اے زما مالِکه خُدايه، ما تا ته سوال وکړو،
اؤ تا د خپل پاک کور نه زما سوال واورېدو.
٨ هغه څوک چې د بې کاره بُتانو عِبادت کوى،
هغوى ستا وفادار نۀ دى.
٩ خو زۀ به ستا ثناء وايم؛
زۀ به تا ته قُربانى وکړم
اؤ زۀ به خپله وعده پُوره کوم.
خلاصون ورکولو والا مالِک خدائ دے.“
١٠ بيا مالِک خدائ کَب ته حُکم وکړو چې يُونس د
سمندر په غاړه اولتهى کړه، نو کب هغه د سمندر په
غاړه وغورزولو.

دریمه رکوع

د حضرت یُونس د مالِک خدائ حُکم منل

[۱] یو ځل بیا مالِک خدائ یُونس ته ووئیل چې،
[۲] "هغه لوئ ښار نینیوه ته لاړ شه، اؤ چې ما کُوم
پېغام درکړے دے هغه خلقو ته ورسوه." [۳] نو یُونس د
مالِک خدائ حُکم ومنلو اؤ نینیوه ته لاړو، هغه یو
دومره لوئ ښار وو چې د دریو ورځو د پیادل مزل
برابر وو. [٤] یُونس په ښار کښې روان وو، ټوله ورځ
مزل کولو نه پس هغۀ اِعلان وکړو چې، "څلوېښت
ورځې پس به نینیوه تباه شی."
[٥] د نینیوه خلقو د خدائ پاک په پېغام یقین
وکړو. نو هغوی دا فېصله وکړه چې هر یو کس به
روژه ونیسی، اؤ ټول خلق، واړۀ اؤ لوئ ټول به د
ټاټ جامې اغوندی د دې د پاره چې ښکاره کړی
چې هغوی توبه ګار شوی دی.
[٦] چې کله د نینیوه بادشاه د دې نه خبر شو، نو
د خپل تخت نه کُوز شو، چُوغه یې وویستله، د

تـاټ جـامې يـې واغوسـتې اؤ پـه ايـرو کښـې کښېناسـتو. ۷ هغـۀ د نينيـوه خلقـو لـه حُکـم ورکړوچـې "دا د بادشـاه اؤ د هغـۀ د وزيـرانـو حُکـم دے چـې هيڅـوک بـه هـيڅ نـۀ خـوری. څـاروی اؤ ګډې به هم نۀ څۀ خوری اؤ نۀ څۀ څښی. ۸ ټول خلق اؤ ځناور به د ټاټ جامې اغوندی. هر يو دې د زړۀ د اِخلاصه خدائ پاک تـه سوال وکړی اؤ هر يو دې بدَ عملُونه اؤ خپله بدمعاشی پرېږدی. ۹ کېدے شی چـې خدائ پـاک خپلـه فېصلـه بدلـه کـړی، کېـدے شی چې د هغۀ غُصه سړه شی، نو مُونږ بـه د عـذاب نه بچ شُو."

۱۰ خدائ پاک د هغوی هر څۀ وليدل. هغۀ وليـدل چې هغـوی غلطـې طريقـې پرېښـودلې دی. نـو خدائ پـاک خپله فېصله بدله کړه اؤ دوئ له يې سزا ورنۀ کړه لکـه څنګه چې هغۀ وئيلی وُو.

څلورمه رکوع

د حضرت يُونس غُصه اؤ د خدائ پاک رحم

۱ يُونس په دې ډېر خفه وو اؤ سخت غُصه شو. ۲ نو
هغۀ مالک خدائ ته سوال وکړو، "اے مالکه خُدايه!
ما تا ته مخکښې نۀ وُو وئيلی چې کلَه ما وطن
پرېښودو چې تۀ به هم داسې کوې؟ ځکه ما ډېر ښۀ
وکړل چې سپېن ته وتښتېدم. ما ته پته وه چې تۀ
رحمان اؤ رحيم خدائ يې، هميشه صبر کوُونکے،
مهربان يې اؤ خپله فېصله بدلولوکښې نرم يې اؤ سزا
نَۀ ورکوې. ۳ نو، اے مالکه خُدايه! پرېږده چې زۀ مړ
شم. زۀ د ژوند نه په مرګ خوشحاله يم."
۴ مالک خدائ ورته ووئيل، "تۀ د غُصه کېدو
څۀ حقَ لرې؟"
۵ يُونس د ښار نمرخاتۀ طرف ته لاړو اؤ
کښېناستو. هغۀ د ځان د پاره دالان جوړ کړو اؤ د هغې
د سورې لاندې کښېناستو، اِنتظار يې کولو چې په
نينيوه به څۀ چل کېږی.

٦ بیا مالک خدائ پاک هلته یو بُوټے زرغُون کړو چې
په یُونس بَاندې سورے وی، اؤ هغهٔ ته سُکون ملاؤ
شی. یُونس په بُوټی ډېر خوشحاله وو. ٧ خو بل سحر
وختی، د خدائ پاک په حُکم، یو چینجی په بُوټی حمله
وکړه اؤ بُوټے وچ شو. ٨ د نمر ختلو نه وروستو خدائ
پاک د نمرخاتهٔ طرف نه توده هوا راولېږله اؤ یُونس د
ګرمۍ په وجه په بې خوده کېدو بدل شوځکه چې هغه
ګرمۍ ووهلو. نو هغهٔ ووئیل، "د داسې ژوند نه خو راله
مرګ ښهٔ دے، کاش چې زهٔ مړ وے."
٩ خو خدائ پاک هغهٔ ته ووئیل، "تهٔ د بُوټی په وجه د
غُصه کېدو څهٔ حق لرې؟"
یُونس جواب ورکړو، "زهٔ د غُصه کېدو حق لرم اؤ
دومره غُصه یم چې مرګ غواړم."
١٠ مالک خدائ هغهٔ ته ووئیل، "دا بُوټے په یوه
شپه کښې زرغُون شو اؤ بلې شپې له ورک شو. تا د
دې د پاره هیڅ نهٔ دی کړی اؤ نهٔ دې ورسره د غټېدو
د پاره خواری کړې ده، اؤ اوس تهٔ دې پسې خفګان
کوې. ١١ نو ما ته د نینیوه په هغه لوئ ښار څومره ډېر
رحم کول په کار وُو. د دې نه علاوه، په دې کښې د یو
لاکهـ شل زره نه زیات بې ګناه ماشُومان اوسېږی اؤ هم
داسې ډېر ځناور هم په کښې دی."